

PROVA SIMULACRE FI DE CURS

Nom: Cognoms:

Data: Nota:

ÀREA DE COMPRENSIÓ ESCRITA

1. Llegiu el text següent i completeu-lo els buits 1 a 5 amb els fragments A-H que trobareu a continuació.

TORRES HUMANES DEL MÓN: LES DANSES DE LLEÓ DEL SUD DE LA XINA

Les torres humanes són un fenomen que transcendeix tota mena de fronteres polítiques i culturals. És evident que pels valencians les més conegudes són les muixerangues i els castells, però, a poc a poc, en descobrirem d'altres més llunyanes. Com deia el periodista Carles Esteve, «des de sempre la humanitat ha volgut anar més amunt —escalant, intentant volar i conquerir el celi aquest és el punt de partida d'aquesta afició tan nostra» i que comparteix aquest propòsit amb altres cultures del món: Magrib, Perú, Itàlia o la Xina, entre d'altres. Per a començar, en aquest article parlarem de les torres humanes xineses.

A la dinastia Han (206 aC - 220 dC), mitjançant el que coneixem com la ruta de la seda, es va introduir a la cultura xinesa el símbol del lleó. (1) Aquesta dansa es caracteritza, per una banda, per tindre un alt component ritual. N'existeixen tres tipus diferents amb més de 200 varietats, totes elles plenes de significats ocults i en què es barregen costums, supersticions, pensament filosòfic, jocs de paraules i imatges simbòliques, entre molts aspectes més. Per una altra banda, es caracteritza per la manipulació de la màscara del lleó per part de dos persones que simulen els moviments naturals de la bèstia i a qui acompanya una música de percussió per emfatitzar el fet dramàtic de la representació.

Totes les variants de la dansa comparteixen un concepte anomenat Xi qing (literalment, agafar el verd). Això és perquè es col·loca en un extrem un vegetal de color verd (normalment un encisam) que representa la bona sort i que el lleó haurà d'agafar després de superar diferents obstacles. En agafar el vegetal, haurà de desfer-lo en mil trossets i llançar-los a l'aire davant de la porta (una metàfora que representa els camps verds i el desig d'una bona i gran collita). Antigament, aquest vegetal es col·locava al terra, però prompte va començar a agafar altura donada la creença que la sort ve del cel i que, per tant, com més a prop d'ell estiguera el vegetal, més sort aportaria. (2)

Al principi, aquesta verdura apareixia penjada a les portes o a un pal (com si fos una canya de pescar). (3) Tanmateix, el desafiament entre equips va provocar que els encisams començaren a penjar-se de les balconades i agafaren altures superiors als cinc me-tres, creant així una gran expectació al públic per veure si l'equip era capaç de superar eixa al-tura i agafar la verdura.

(4) La primera s'anomena Qíng tin zhù (literalment, pilar que porta al cel), en la qual els membres de l'equip, formant una pinya, subjectaven un llarg i gros pal de bambú pel qual trepava el manipulador del cap del lleó (amb el cap de la bèstia) i, després de fer diferents moviments, agafava la lletuga i procedia a la resta del ritual.

La segona variant s'anomena Shàng dié (literalment, sobre el plat) i es tracta d'una torre humana de tres altures amb la particularitat que utilitzen uns taulers redons. Un grup d'aproximadament quinze persones aguanten amb els muscles un tauler redó, sobre el qual pugen cinc persones que, al seu torn, n'aguanten un altre (més menut que l'anterior) on finalment pugen dues persones, una d'elles amb el cap del lleó i plantada als muscles de l'altre. Metafòricament, representa una ofrena a l'emperador o al cel.



La tercera s'anomena Shàng bó (literalment, en abundància) i es traca de fer una torre humana, que va des de senzills pilars de dos o tres persones fins a estructures en forma de piràmide, en què el lleó puja dalt del tot per agafar l'encisam.

Aquests tres tipus de Xi qing (agafar el verd) van tindre una època daurada a finals del segle XIX i principis del XX, especialment al sud de la Xina, on es vivien temps convulsos donada la complicada situació socioeconòmica, derivada del sorgiment d'un gran moviment activista en contra de la dinastia Qing.

(5) Això ha provocat l'aparició de grups de ball a tot el món i ha iniciat un procés d'universalització d'aquesta disciplina. És cert que aquest tipus d'actuacions que hem abordat a l'article, per les seues característiques, no són molt representades en l'actualitat, però qui sap si el nostre territori, conegut per tocar el cel amb les muixerangues, ens ajuda a aconseguir la sort amb el lleó de la Xina.

Vicente J. Valls, 23/07/2020, levante-emv.com

A	Actualment, el govern xinés ha declarat les Danses del Lleó del sud patrimoni immaterial nacional, com a resultat d'un pla de recuperació de les manifestacions
A	culturals amb un alt component motriu (2015).
В	Hom creu que els castells i les torres humanes arribaren a la Xina gràcies als viatges d'alguns catalans i valencians al llunyà Orient.
С	Al principi va aparèixer a l'art lític i, amb el pas del temps, va derivar en una dansa folklòrica utilitzada a les festivitats per espantar els mals es-perits i portar la bona sort.
D	L'ambició per tocar el cel ha sigut una constant entre els humans, qui ho anhelat des de temps immemorials.
E	Els manipuladors del lleó solucionaven aquesta altura amb un porté al cap o fent el que coneixem com un pilar de dos (o pinet).
F	Aquesta tendència a col·locar l'encisam cada vegada més alt va esdevenir en un dels tres tipus de Xi qing anomenat Gho qing (verds alts).
G	Aquesta nova situació va esdevenir en la creació de tres maneres diferents de resoldre el repte.

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

1.	Llegiu i empleneu els buits en el següent text tot triant l'opció correcta d'entre les que se us proporcionen.
	El bar tenia aquell aire familiar 0 bars de barriada. Es deia Buenos Aires i era un local 1, amb un 2 de fusta i uns quants tonells de vi darrere. El menú era invariable segons el dia de la setmana, però l'amistat de Butxana amb la cuinera va possibilitar una petita 3: un 4 de cigrons exquisit, carn, dos ous deixats caure, creïlles fregides, 5 de la casa i un 6 vi criat al celler del bar.
	La dona s'havia excedit de tal manera en les atencions que a penes podíem moure'ns del seient de 7 Ella mateixa es va ocupar de preparar un café 8, 9 en perol i mesclat amb un conyac originari d'un poble de la Ribera.
	Intentant rebaixar la panxada acordàrem prolongar la sobretaula fent petar la conversa amb un parell de fàries i el regust inigualable del 10 domèstic. El Buenos Aires s'havia quedat buit, els amos havien baixat les persianes 11 fins més avall de la meitat de la porta i es disposaven a dinar.
	—Són gent molt agradable —diguí jo, agraït 12



-Una vegada els vaig fer un favor i 13 me'l pagaren molt bé mai ho han oblidat.
-Tingueren algun problema?
-Fa huit o nou anys tenien la filla a Barcelona. Era una bona xicota que estudiava i treia la carrera amb bones notes 14 s'enamorà d'un guaperes i per ell 15 abandonà tot. La pobra mare acudí a mi desesperada. 16 tenia eixa filla 17 un gran sacrifici econòmic per tal que fos una bona metgessa.
-L'estimava bojament.
-La xicota sí, però ell era un monyicot barceloní que feia el que volia 18 Estava perdent el temps inútilment, però com que l'amor 19 no se 20 Tot això els costava als pares 21 Va perdre un curs. Ara és una magnífica 22 i viu 23
-La vas convéncer.
$-{\rm En}$ realitat el vaig convéncer a ell. Em vaig fer passar pel germà de la xicota i li vaig dir que la deixés en pau o no responia dels excessos del meu caràcter.
-Li devies posar molt mala cara.
-És que li vaig ficar el canó de la pistola a la bragueta. No falla: si els apuntes a un dit no es preocupen perquè encara en tenen nou més, però a un guaperes i a l'entrecuix, la cosa és 24
-Encara tens llicència d'armes?
-No. 25 va retirar Garcia. 26, no l'he 27
-La pistola?
-La llicència.
-Infeliç de Garcia, l'han enviat a Logronyo.
-L'haurien d'haver enviat més lluny, 28 el seguit de burrades que va fer en l'última etapa quasi acaba amb l'economia local. Recordes el cas de la falsificació de 29 de viatges i 30?
Ferran Torrent, Cavall i rei (Quaders crema).

0.	a) d'els	b) de els	c) dels
1.	a) reduit	b) reduït	c) reduít
2.	a) taulell	b) tauler	c) tauló
3.	a) transgresió	b) trasgressió	c) transgressió
4.	a) potaje	b) potatge	c) potage
5.	a) flan	b) flam	c) flàn
6.	a) eccel·lent	b) excelent	c) excel·lent
7.	a) farts com estàvem	b) farts que estàvem	c) lo farts que estàvem
8.	a) casola	b) casolà	c) cassolà
9.	a) bollit	b) bullit	c) cogut
10.	a) reventat	b) carajillo	c) rebentat
11.	a) metàliques	b) metàl·liques	c) metalíferes
12.	a) pel àpat	b) per l'apat	c) per l'àpat



13.	a) a pessar que	b) a pesar de que	c) a pesar que
14.	a) fins que	b) fins	c) fins a que
15.	a) ho	b) 1'	c) n'
16.	a) no més	b) a soles	c) només
17.	a) fent	b) i fent	c) i feien
18.	a) d'ella	b) en ella	c) amb ella
19.	a) imbecilitza	b) imbecil·litza	c) imbecilissa
20.	a) n'adonava	b) donava conte	c) donava compte
21.	a) diners i salut	b) els diners i salut	c) els diners i la salut
22.	a) otorino	b) otorrino	c) otorrina
23.	a) en la Vila Joiosa	b) a la Vila Joiosa	c) a La Vila Joiosa
24.	a) inapelable	b) inapel·lable	c) innapelable
25.	a) me la	b) me'n	c) m'ho
26.	a) dona igual	b) dona el mateix	c) tant fa
27.	a) necessitat	b) necessitada	c) nesessitada
28.	a) perquè	b) doncs	c) per què
29.	a) txecs	b) txeques	c) xecs
30.	a) eurotxeques	b) euroxecs	c) eurotxecs

2. Llegiu i empleneu els buits en el següent text tot triant l'opció correcta d'entre les que se us proporcionen.

Ramadà, quaresma

Aquests dies del nostre octubre els fidels 0, quan un fil negre co-
mença a distingir-se d'un fil blanc, deixen 1 fins que un fil blanc
ja no es pot distingir d'un fil negre. I així durant tot el mes de ramadà,
nové 2 calendari. Em sembla de primera: el 3 és un bon
exercici 4, i més si es fa 5 la convicció 6 els
beneficis seran també 7 Aquests dies, 8, uns mil milions
de musulmans de tot el món (la fe creix i s'escampa), no sé quants milions a
l'Europa abans cristiana, 9 més de mig milió al regne d'Espanya, de-
junen religiosament, 10 inspira un gran respecte. No vull pensar 11.
respecte poden inspirar els pocs fidels catòlics (els protestants no
sé que fan) que, en arribar la quaresma, practiquen encara els vells 3.
i abstinències: 12 que respectem en els altres ja fa temps
que 13 sol inspirar burla o menyspreu. I ja no creiem en la bondat
de la privació, si no és per raons d'estètica o de dieta. Quan jo era menut,
ma mare comprava cada any a la parròquia, pel preu d'una pesseta, la «Bula de
la Cruzada» (invent del nostre papa Calixt III 14 recaptar diners
contra els turcs), 15 «Nos Don Enrique, cardenal Pla y Deniel, pri-
mado de España, Arzobispo de Toledo» ens eximia dels rigors quaresmals: l'ob-
ligació quedava 16 al 3 dels divendres i a l'abstinència de
carn alguns dies més. Poca cosa, i a més corria la veu que els canonges, 17.
, 18 i altres dignitats compensaven amb llagosta i 19.
la privació de carn. Però, almenys, menjar carn en divendres de qua-
resma era públicament reprovable, signe d'irreverència i d'idees dissolvents.
En molts restaurants, ni en servien, 20, aquells dies. Un sacrifici
21 lleuger, comparat amb el 3 rigorós dels fidels de Maho-
ma. I 22, també s'ha acabat. No sé si, al final, el món estarà divi-



dit entre els qui dejunen religiosament, massivament, i els qui no fan ni abstinència de carn un divendres de quaresma. No m'estranyaria 23. temps, a Mallorca, en una reunió sobre la nova immigració, les adaptacions culturals que tots hi haurem de fer i altres matèries semblants, a l'hora de dinar, entre debat i debat, parlàvem encara dels mateixos temes, però amb fets puntuals i amb poca teoria. Llavors, un dels presents ens explicava que el seu fill adolescent té a l'escola (prop de Barcelona) un company marroquí, i que li han encomanat mes o menys la funció de fer-li d'introductor cultural, d'àngel de la guarda o missió equivalent: el fill del nostre narrador, 8. _____, li havia d'explicar al nou vingut els secrets del país on viu ara. I un dia el xiquet marroquí li digué al català que ells començaven el ramadà, el mes que els bons musulmans, que sembla que són tots, dediquen al 3. _____ i a l'abstinència durant les hores de llum solar, i de passada, com mana la doctrina, mediten sobre el missatge del profeta, fan penitència pels pecats i miren de ser bones persones. El xiquet musulmà li preguntà al seu company d'escola si ells, els cristians, tenien alguna cosa equivalent en la seua religió. Greu pregunta. El xiquet català que va a casa i pregunta al seu torn: nosaltres tenim alguna cosa com el ramadà? La quaresma, va contestar el pare. Però la criatura pareix que mai no 25. _____ sentit 26. La quaresma, en efecte, els quaranta dies abans de la passió i mort del fundador del cristianisme, quan els fidels havien de compartir el patiment de Crist amb una miqueta d'esforç personal: no menjar carn, en principi, i dimecres i divendres fer 3. _____. Tot era relatiu, en aquesta religió de tan escassos rigors corporals: el 3. _____ permetia certa suavitat (no era 3. __, per tant: era menjar una mica menys), i l'abstinència deixava lliure el pas al peix, al marisc, als ous i als formatges, a més de tot vegetal saborós. Però ni això no ha durat. La «Bula de la Cruzada» permetia que amb una pesseta simbòlica el fidel quedara exempt del rigor quaresmal, i en tot cas el rigor ha quedat reduït a un mínim 27. : no menjar carn els divendres de quaresma, i 28. _____. Però ni això no mereix cap respecte, ni per als fidels que ho practiquen, ni per al comú de la societat occidental, abans cristiana. Ara arriba el ramadà, més de mil milions de musulmans dejunen amb rigor entre l'alba i el crepuscle, practiquen el precepte amb perfecte convicció, i tothom als països d'Europa s'ho mira amb respecte absolut, com una cosa seriosa. Menstrestant, si algú de vostés practica la poca abstinència i el mínim 3. ____ que mana (si encara ho mana) la santa mare Església, corre el risc molt seriós de ser titlat d'integrista ritual, reaccionari doctrinal, ridícula mostra de beateria, etcètera. És sant i respectable, cons, que els musulmans, mil milions de fidels en bloc, tot a l'una, practiquen un mes _____. És risible que els cristians, alguns cristians, pobrets, s'abstinguen simplement de menjar carn els cinc o sis divendres de quaresma. I això, 29. _____ volen que els diga, és com a mínim injust. No sé si el papa de Roma té alguna opinió sobre el tema, però si 30. _____ té no la dirà. Per si de cas.

Joan F. Mira, Avuí, octubre 2006 (en Una biblioteca en el desert, Bromera).

0.	a) del islam	b) de el islam	c) de l'islam
1.	a) de menjar i beure	b) de menjar i de beure	c) menjar i beure
2.	a) del seu calendari	b) del calendari	c) del calendari d'aquests
3.	a) dejuni	b) dejú	c) dejunni
4.	a) per al cos i per a l'esperit	b) per al cos i l'esperit	c) per al cosa i a l'esperit
5.	a) de	b) en	c) amb
6.	a) de què	b) que	c) de que



7.	a) cel·lestials	b) celestials	c) inmillorables
8.	a) doncs	b) ja que	c) posat que
9.	a) pot ser que	b) potser	c) pot ser
10.	a) cosa que	b) lo que	c) que
11.	a) quin	b) què	c) quant
12.	a) allò mateix	b) lo mateix	c) la mateixa
13.	a) en els mateixos	b) en els propis	c) als mateixos
14.	a) per a	b) per	c) cap a
15.	a) on	b) en la que	c) en la qual
16.	a) reduïda	b) reduida	c) reduída
17.	a) bats	b) abats	c) abads
18.	a) bisbes	b) obisbes	c) obispes
19.	a) llamàntol	b) llamantol	c) bogavant
20.	a) la carn	b) de carn	c) carn
21.	a) bé	b) ben	c) mal
22.	a) lo poc que era	b) el poc que era	c) tan poc com era
23.	a) cap	b) res	c) gens
24.	a) gaire de	b) molt	c) gaire
25.	a) n'havia	b) l'havia	c) hi havia
26.	a) parlar	b) a parlar	c) de parlar
27.	a) bé suau	b) prou suau	c) bastant suau
28.	a) gaire	b) bastant	c) prou
29.	a) quant	b) que	c) què
30.	a) la	b) ho	c) en

3. Llegiu i empleneu els buits en el següent text tot triant l'opció correcta d'entre les que se us proporcionen.

0 les persones daltòniques veuen els colors diferents?
Els colors realment són 1 de diferents longituds, i el conjunt de totes les longituds que podem veure és conegut com a espectre visible. Les longituds d' 1 més curtes és el que percebem com a blau, i les més llargues serien els rojos.
A la retina 2 tres tipus de cèl·lules anomenades cons, que són els encarregats de la visió del color. Els cons reaccionen segons la mida de la longitud d' 1 de la llum. Aquests tres cons, encara que són sensibles a tot l'espectre visible, presenten les seues respostes màximes en unes certes longituds d' 1, a saber: els cons que tenen major resposta a l'espectre roig (longitud d' 1 llarga) es denominen L; els que responen més intensament al verd (longitud d' 1 mitjana) són M i finalment els que són més sensibles al blau (longitud d' 1 curta) es diuen S.
Una vegada aquests cons 3 les seues respostes a àrees superiors del cervell, és el còrtex visual qui combina aquestes respostes per a dir-nos si

un color és rogenc, verdós, groguenc o blavós (que són les quatre dimensions



bàsiques del to), si tenen més o menys lluminositat i fins i tot si tenen o no 4 colorit.
La visió del color es veu alterada per dues causes: quan 5 manca algun d'aquests cons o quan els cons són presents però hi ha una 6 en alguns d'ells. Fins i tot, encara que és estrany, 7 descrit l'acromatòpsia, que és la manca dels tres cons, 8 la visió en blanc i negre.
Per tot això, les persones daltòniques veuen els colors diferents perquè 9. de combinar les respostes d'aquests cons en el cervell, no compten amb tota la informació necessària dels cons L, M i S. 10 tindran dos tipus de cons 11 poder fer aquesta combinació, 12 així la seua percepció del color. Un símil seria intentar obtenir amb pintures diferents colors mesclant els tres colors primaris, però en lloc d'aquests tres, 10 en tinguérem dos, 13 mai podríem obtenir tota la 14 de colors existents.
A més, no totes les persones daltòniques veuen igual, la seua visió dependrà del con que es trobe alterat o absent. Així, una persona que no té cons rojos (protanop) 15 els colors 16 groguencs o blaus; a més, poden confondre uns certs rojos 17 uns certs verds, i el morat 17 el blau. Si 18 manquen els cons verds (deuteranop), la percepció és semblant als protanops perquè, en general, 19 els colors 16 groguencs o blaus, però en diferents colorits. També 20 els verds amb els rojos, però 21 aquest cas els colors verds es 19 16 groguencs-marroncs. I, finalment, l'absència de cons blaus (tritanop) fa que el groc el 19 rosat i el blau 22 poden confondre 17 el verd. En canvi, quan tots els cons 23 presents però hi ha una anomalia en alguns d'ells, mantenen la 24 de diferents tons i l'efecte és semblant al descrit abans però 25 més lleu.
Les alteracions 26 són les més habituals. Solen ser congènites i estan lligades al cromosoma X, 27 es manifesta en homes, però les portadores són les dones. L'alteració del pigment blau sol ser adquirida per alguna 28 com la sífilis, degeneració macular associada a l'edat (DMAE), 29, glaucoma o fins i tot el consum excessiu d'alcohol i tabac, i afecta d'igual manera 30
Amparo Gil Casas i Maria José Luque, <i>Mètode</i> .

0.	a) Per què	b) Perquè	c) Per a què
1.	a) oles/ola	b) ones/ona	c) ondes/onda
2.	a) hi ha	b) son	c) hi han
3.	a) trasmeten	b) trameten	c) transmeten
4.	a) gaire	b) molt	c) bastant
5.	a) en	b) hi	c) ho
6.	a) annomalia	b) anomalia	c) anomal·lia
7.	a) un	b) hom	c) se
8.	a) que és	b) sent	c) i és
9.	a) alhora	b) al hora	c) a l'hora
10.	a) no mes	b) només	c) a soles
11.	a) per	b) per a	c) cap a
12.	a) alterant	b) que altera	c) i altera
13.	a) cosa per la que	b) motiu pel que	c) per la qual cosa



14.	a) ganma	b) gamma	c) gama
15.	a) percibix	b) percebeix	c) percep
16.	a) com	b) cap a	c) com a
17.	a) amb	b) en	c) cap a
18.	a) ho	b) en	c) hi
19.	a) percebixen	b) percibixen	c) perceben
20.	a) confonen	b) confundixen	c) confonixen
21.	a) en	b) a	c) amb
22.	a) en	b) ho	c) el
23.	a) estan	b) son	c) permaneixen
24.	a) persepció	b) percepció	c) percepsió
25.	a) bastant	b) prou	c) molt
26.	a) en el roig i verd	b) en el roig i en el verd	c) amb el roig i el verd
27.	a) motiu pel que	b) cosa per la que	c) raó per la qual
28.	a) enfermetat	b) mal·laltia	c) infermetat
29.	a) catarates	b) cataractes	c) catarats
30.	a) a homes i dones	b) homes i dones	c) als homes i a les dones

4. Al següent text hi ha 15 errades ortogràfiques i gramaticals. Localitzeu-les i esmeneu-les.

Què es va decidir al concili de Nicea?

A partir de l'any 300, el cristianisme va pasar de ser una secta perseguida a ser la religió preferida pel poder imperial. El 313, Licini, emperador d'Orient, i Constantí el Gran, emperador d'Occident, va establir mesures de tolerància vers el cristianisme a la part occidental amb l'edicte de Milà, que garantí la llibertat de culte i afavorí l'expansió del discurs cristià. Quan va esdevenir emperador únic, Constantí intentà possar orde a les disensions internes de l'Església, sobretot les encetades per Arri, un bisbe d'Alexandria que negava la divinitat de Crist. Per resoldre controvèrsies teològiques d'aquesta mena, el 325 Constantí, que encara no s'havia batejat, convocà i presidí a Nicea (actual ciutat turca d'Iznik) el primer concili ecumènic ("de tota la terra habitada") amb participació dels bisbes de totes les comunitats cristianes: n'assistiren més de 300.

El Concili adoptà el Credo i el 25 de desembre com la festivitat del naixement de Jesús. El concili acabà amb la condemna teòrica d'Arri i amb l'adopció d'una fórmula de compromís, el famós Credo ("Crec en un sol Déu, Jesús Crist..."). A Nicea també es fixà el 25 de desembre com la festivitat del naixement de Jesús. Era quan es celebrava, per influència egípcia, el solstici d'hivern (i no el nostre 21 de desembre), en que el dia escomença a allargar. Aquesta celebració rebia el nom de Natalis Solis Invictis ('naixement del Sol invicte'), i l'identificació de Jesús amb el Sol naixent tenia un simbolisme especial: la victòria de la llum sobre la foscor.

Els orígens pagans del Nadal: En la capital del món aquest dia ja es conmemorava una festa en honor d'un déu solar provinent del Pròxim Orient, Mitra, nascut en una gruta. També era el temps de les saturnals, unes festes agràries dedicades a Saturn. Es creu que l'Església feu coincidir el Nadal amb aquests cultes, que tenien un fort arrelament social, per tenir més adeptes entre els pagans. S'enterrava així per a sempre la hipòtesi que el Messies



havia nascut a la primavera, tal com deixa entreveure l'Evangeli de Lluc. Tanmateix, des del segle II el natalici s'havia celebrat el 6 de gener.

La celebració de la Pasqua: A Nicea també s'establí que la Pasqua se celebraria el primer diumenge que seguís a la primera lluna plena, després de l'equinocci de primavera del 21 de març. Ara bé, atés que el calendari julià d'aleshores era lleugerament més llarg que l'any solar, passava que la Pasqua se celebrava cada any més prop de Nadal —al segle VI, sota el papat de Joan I, Dionís l'Exigu s'encarregà de confeccionar unes taules per a calcular amb més precissió aques—ta data.

Antoni Janer, Sàpiens.

ÀREA D'EXPRESSIÓ ESCRITA

- 1. Trieu una de les dues opcions que se us presenten a continuació i elaboreu un text d'entre 200 i 220 paraules.
 - a) En els últims anys s'han començat a aplicar ordenances per a regular la convivència pública i combatre els actes incívics, com per exemple, aparcar malament, tirar fem a terra, no recollir els excrements dels gossos, pintar grafitis, cremar contenidors, etc. Per a lluitar contra aquests actes, és més efectiu apostar per les sancions o per l'educació? Escriviu un article d'opinió per a publicar-lo en un diari local.
 - b) Avui en dia, gràcies a les noves tecnologies i a les xarxes socials, és molt fàcil i ràpid saber què fan els nostres amics, on són, com estan... Això afavoreix les relacions entre les persones, però alhora ens converteix en éssers cada vegada més individuals. A més, aquesta actualització pública de les nostres activitats provoca que minve la nostra privacitat. Escriviu un text adreçat als joves amb recomanacions per mantenir la privacitat en les xarxes socials.